

at udviklingen ville medføre, og det lå i fru Margrete Auken's tale, at det var nogle uhyggelige perspektiver.

Det, jeg siger, er, at vi kan være enige i, at der er mange uhyggelige aspekter i den teknologiske udvikling på dette felt, og det er der ingen i denne sal, der er i tvivl om, tror jeg, men det er, som om mange af kollegerne her i salen lever i en helt anden verden. Jeg synes, at vi må forholde os til den udvikling, der nu engang er i ikke blot Danmark, men på globalt plan. Det nytter ikke noget at forestille sig en helt anden lille verden, hvor vi kan regulere dette felt, men jeg skal understrege, at det er min egen personlige holdning, jeg her giver udtryk for.

Jeg ved godt, at ministeren har mange intentioner om, at kunstig befrugtning skal stoppe ved den almindelige overgangsalder, men det er og bliver noget, som ikke kan forhindres; man kan tænke på de eksempler, der har været med f.eks. den italienske bedstemor, der blev gravid.

Jeg synes, det er uhyggeligt, at sådan noget sker, men ingen i denne sal skal bilde mig ind, at man kan forhindre det ved at indføre en lovgivning. Er der én, der er langt oppe i alderen, der ønsker at blive gravid kunstigt, bliver den pågældende det, uanset om man kan lide det eller ej. Lad være med at foregøgle befolkningen, at man ved at vedtage nogle stramme regler og reguleringer kan forhindre det. Det sker jo ikke, og derfor synes jeg, det er en forfejlet debat.

En forespørgselsdebat, hvor vi selvfølgelig skal debattere på lige fod med andre i befolkningen, er helt i orden, men ikke et decideret lovforslag, hvor man vil regulere på områder, hvor man i forvejen ved, at det ikke kan overholdes og ikke kan kontrolleres. Vi kan jo ikke have et politi, der kontrollerer, hvordan kvinder er blevet befrugtet osv. Det ved alle her i salen, og derfor er det at foregøgle befolkningen noget, hvis man indfører en lovgivning, der forbyder disse ting.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Først vil jeg lige sige til hr. Jan Kørpe Christensen om liberalisering, som han kalder det, af adoptionssystemet, at det også er noget, som Enhedslisten støtter. Vi mener faktisk, det er vigtigt, at man får set på de regler, så det bliver lettere og mere overkommeligt – også økonomisk – at kunne adoptere.

Men det bør altså alligevel være sådan, at de enkelte par og den enkelte kvinde kan vælge mellem forskellige metoder. Det skal ikke være sådan, at samfundet pådutter nogen en adoption eller for den sags skyld en IVF-behandling. Det må være et valg, og det er nogle andre faktorer, der kommer ind dér, når den enkelte kvinde eller det enkelte par vælger denne form.

Derfor mener jeg, at man bør holde fast i, og det mener jeg også at loven lægger op til, at kvinden har et valg, men samtidig er det også en forbudslov. Jeg går så ikke ind for hr. Jan Kørpe Christensens liberalisme og siger, at vi ikke behøver en lov. Jeg synes sådan set, at vi behøver en lov for at afgrænse det her, men inden for den ramme, der ligger i loven, mener jeg sådan set, at det er udmærket, at kvinden har mulighed for at vælge.

Når vi snakker om anonym ægdonation henholdsvis sæddonation, kan jeg altså ikke se, at det etisk skulle være hverken værre eller bedre, at en mand afleverer noget sæd anonymt, end at en kvinde afleverer et æg anonymt. Det må være parallelt. Det er muligt, at det ikke er det for alle herinde, men jeg synes sådan set, at det rent etisk må være et parallelt problem.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Altså noget af det virkelig glædelige, vi kan få ud af denne debat, tror jeg bliver, at vi kan blive enige om, at mulighed for adoption skal være et reelt valg, og det er det ikke i dag. Alle skal have at vide, at der er et reelt valg, og hvis vi får det ud af det her, er det et kæmpefremskridt; det kan vi tydeligvis enes om, og det var dog herligt.

Jeg vil også godt sige til hr. Bruno Jerup, at det egentlig kunne være sjovt at høre, hvor man vil foretage en afgrænsning, for så snart man vil afgrænse noget, har man miseren; så snart ordet nej skal i sving, skal man til at sige lidt om, hvem man selv er. Det er altid en side af etikdebatten.

Hr. Jan Kørpe Christensen er konsekvent. Han siger: Det skal køre derudad, og der skal stilles et fuldt fertilitetsapparat til rådighed, for der er jo ingen af os, der snakker om at forbyde folk at gå i byen og finde sæddonorer; jeg mener, det kan vi jo ikke gå ind og regulere. Hvis det hele skal være tilladt, så bliver det det også; men det er konsekvent.

Så vil jeg godt sige om det dér med anonymiteten, at der i hvert fald er den forskel på mænds